

Nr 86

Av fru **Hamrin-Thorell** och herr **Peterson, Eric Gustaf**, om *ytterligare upplysningscentraler för konsumentfrågor.*

(Lika lydande med motion nr 115 i Andra kammaren)

Det ökade behovet av objektiv och snabbt spridd konsumentupplysning torde numera av ingen bestridas. Detta gör sig särskilt märkbart i tider, då väsentliga prisstegringar ställer stora krav på en rätt avvägning av familjens ekonomi. Vid 1964 års riksdag beslöt också riksdagen en utbyggnad av upplysningsavdelningen vid statens institut för konsumentfrågor för att på skilda vägar och i olika former tillgodose konsumenternas krav på ökad publiceringsverksamhet. Den proposition, som låg till grund för beslutet, utgick från det betänkande, som avgivits av konsumentupplysningsutredningen.

Av de olika vägar som utredningen diskuterade för att bredda upplysningsverksamheten framhölls stödjepunkter på olika platser i landet, där information i konsumentfrågor kunde meddelas eller hänvisning kunde lämnas om var sådan information lätt fanns tillgänglig. Utredningen ansåg, att dylika upplysningscentraler borde inrättas förutom i Stockholm även i Göteborg, Malmö och Umeå.

I motiveringen till Kungl. Maj:ts proposition nr 91/1964 ansluter sig föredragande statsrådet till förslaget om en över landet mera utbredd upplysningsverksamhet. »Ett förverkligande av denna tanke bör avsevärt kunna reducera de nuvarande svårigheterna att snabbt få veta om en produkt blivit undersökt, hur resultatet har utfallit och var det publiceras.» Denna fråga borde dock enligt Kungl. Maj:ts uppfattning prövas på ett senare stadium.

Enligt vår åsikt är kravet på en över hela landet och för en utökad krets av konsumenter spridd upplysning så trängande att tiden är inne att upprätta upplysningsställen i olika delar av landet. För Stockholms vidkommande torde resurserna för att upplysningen snabbt och bekvämt skall nå konsumenterna vara betydligt större än annorstädes. Där är exempelvis utställningar ingalunda engångsföreteelser utan kan anordnas permanent. Staben av föredragshållare i konsumentfrågor är också mycket mer begränsad ute i landet. En utbyggnad av rådgivningsverksamheten kan därför med rätta krävas av konsumenterna utanför Stockholms räjong.

Ett utbyte av erfarenheter och ett samarbete mellan kvalificerade kon-

sumentupplysare och konsumenterna själva torde också vara ett led i detta upplysningsarbete. Dessa senare bör kunna företrädas av lokala konsumentgrupper, knutna till dessa upplysningscentraler. Det bör i detta sammanhang undersökas, om inte dylika grupper i stil med vad som med gott resultat skett i exempelvis England borde kunna utnyttjas i sammanhang med den föreslagna utbyggnaden av upplysnings- och rådgivningsverksamheten.

Med hänvisning till ovanstående hemställer vi,

att riksdagen måtte besluta

att upplysningscentraler för konsumentfrågor inrättas i Göteborg, Malmö och Umeå; samt

att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålles, att frågan om att till dessa upplysningscentraler knytes lokala konsumentgrupper upptages till prövning.

Stockholm den 22 januari 1965

Ruth Hamrin-Thorell

Eric G. Peterson

Nr 87

Av herr Lager, i anledning av Kungl. Maj:ts framställningar om anslag till ombudsmannaämbetet för näringsfrihetsfrågor samt statens pris- och kartellnämnd.

(Lika lydande med motion nr 114 i Andra kammaren)

Stockholm i januari 1965

Fritjof Lager

Nr 88

Av herrar Lager och Adolffson, om ett handelscentrum i Stockholm för produkter från utvecklingsländerna.

(Lika lydande med motion nr 101 i Andra kammaren)

Stockholm i januari 1965

Fritjof Lager

Gunnar Adolffson